

[Stats- og udenrigsministeren.]

miske anliggender, uanset hvem der så skal have æren og ansvaret og byrden ved regeringsdannelsen efter valget, finder jeg ikke synderlig velbetænkte.

Der kommer jo, når alt kommer til alt, en dag efter denne.

Det forekommer mig da også, at der var en åbenbar forskel på den tale, som det ærede medlem hr. Aksel Møller holdt, og det ærede medlem hr. Erik Eriksens tale. Så vidt jeg kunne høre og læse mig til, talte det ærede medlem hr. Erik Eriksen meget lidt om begrebet venstre-konservativ fællesregering. Jeg forstod det sådan, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen ligesom hr. Axel Kristensen vil stå frit, og det er nok klogt. Det ærede medlem hr. Aksel Møller derimod kredsede om en fælles konservativ-venstre regering, angreb de radikale og forsøgte samtidig at overtale de radikale til forståelse for den såkaldte borgerlige front.

Nu har jeg hørt mange spørgsmål fremsat til det radikale venstre, og det er ikke mit, men det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards anliggende at svare herpå, men jeg har lyst til at stille et bestemt spørgsmål til det ærede medlem hr. Aksel Møller efter de taler, der er holdt her i dag, nemlig dette: er det konservative folkeparti i givet fald parat til at indtræde i en regering, hvor foruden venstre også det radikale venstre er deltager, hvis en sådan mulighed skulle vise sig? Eller er al snakken heromkring det, som det ærede medlem hr. Aksel Møller selv kalder spindelvæv? Hvis det konservative folkeparti på forhånd afviser en fælles regeringsdannelse med det radikale venstre, kan man da egentlig godt samtidig sætte en stor rød streg hen over det ærede medlems grublerier vedrørende dansk parlamentarisme og de mindretalsregeringer, vi har haft siden 1945. Disse betragtninger har jo nemlig kun interesse, hvis det ærede medlem har en forestilling om, at han vil kunne tilvejebringe en flertalsregering; i modsat fald synes jeg jo nok at betragtningerne halter, for det ærede medlem hr. Aksel Møller har jo sikkert lige så lidt som nogen anden i denne sal nogen tro på, at de to partier, venstre og de konservative, alene kan nå et flertal efter valget den 14. maj. Jeg synes derfor, at det spørgsmål, jeg

har stillet, både praktisk politisk og til belysning af, hvad der egentlig er det ærede medlems mening med det, han har sagt, må være af betydning.

Til min store forundring sagde det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at han havde hørt de organiserede arbejdsgivere give udtryk for, at jeg havde givet dem et løfte; men det ærede medlem tilføjede, at han ikke havde overværet disse forhandlinger, han kendte ikke noget til dem. Det ærede medlem sagde videre: jeg ved ikke, hvad det er, den højtærede statsminister har lovet. Jeg skal da ganske kort gøre det ærede medlem opmærksom på, at jeg under forhandlingerne mellem landbrugets arbejdsgiverforeninger og Dansk Arbejdsmands Forbund om overenskomstforholdene i landbruget efter de opfordringer, jeg fik, afgav følgende erklæring — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„For så vidt de med mæglingsforslaget forbundne merudgifter for landbruget bringer dette vort hovedeksporterhverv i vanskeligheder, der medfører nedgang i eksporten, vil regeringen være villig til at optage forhandlinger med erhvervets hovedorganisationer med det formål at søge veje til afhjælpning af sådanne vanskeligheder.“

Denne erklæring har mig bekendt været offentliggjort i den samlede danske presse, og jeg skal huske meget forkert, hvis den ikke også har stået i Vestkysten, så at det ærede medlem hr. Erik Eriksen har haft forholdsvis let ved at læse den. Jeg ligger i hvert tilfælde inde med et utal af kommentarer hertil ikke mindst fra venstres presse.

Da der opstod en del diskussion om, hvorvidt jeg mente, hvad jeg havde sagt, og da et par små insinuationer, som det jo er sædvane, blev blandet ind heri, citerede jeg på et møde den passus, jeg allerede har nævnt, og føjede til:

„Dette står jeg ved. Der er ingen hemmelige protokoltilførsler eller underhåndsaftaler. Der skal hverken lægges til eller trækkes fra.“

Jeg må derfor sige, at jeg har svært ved at forstå, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen kan erklære, at han ikke ved, hvad det er, jeg har lovet. Jeg vil tillade mig at gå ud fra, at det ærede medlem i hastigheden har gjort en bemærkning, som